

Bilmez

– Mustafa Sade · 13 Kasım 2014

Damlayı abartır, azgın bir sel der
Dilin yatağı yok akışı bilmez;
Biri gidelim der, diğeri kal der
Şaşır gözleri bakışı bilmez.

Dağlar bunun dersin, gezdiği anda
Kul olur menfaat sezdiği anda
Yıldırım düşürür kızdığı anda
Gidip boş alanda çakışı bilmez.

En değer verdiği kürktür, abadır
Der: yoksula kıymet boşa çabadır
Aklı idrak etmez, fikri kabadır
Gönüldeki ince nakışı bilmez.

Ona göre herkes terse gidendir
Yalana, yanlışa yemin edendir
İktidar kim ise o partidendir
Utancı göğsüne takışı bilmez.

Edebi özürlü, namusu sakar
Tren geçer gibi herkese bakar
Kalçaya, göğüse salyası akar
Gözdeki ateşi, yakışı bilmez.

Çok zengin olmalı yetinmez azla
Zamanını israf etmez namazla
Totoya umudu Allah'tan fazla
Nasibi içine ekişi bilmez.

Cehennem hayatı sanıyor cennet
Tavrını görenler geçirir cinnet
Kimi görse ona ediyor minnet
Mihneti sırtında çekişi bilmez.

Bazen kuduzlaşır, bazen meler de
Her türlü lisanı yok lehçelerde
Ben bülbülüm diyor has bahçelerde
Dikeni beğenmez, kokuşu bilmez.

Derki; dört mevsim de bahar kalmalı
Kalbe aşk, gönüle neşe dolmalı
Bütün yollar ona dümdüz olmalı
İnişte tökezler, yokuşu bilmez.

Koruması varken gücü kallavi
Pehlivan gibidir, bileği kavi!
Gömleği kırmızı, ceketini mavi
Şıklıktan habersiz, rüküşü bilmez.

23 ŞUBAT 2013